

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204204
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618204204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov matky: X. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G., D. XXX/XX, štátnej občianky SR a otca: V. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. nad W. č. XX, štátneho občana SR, zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Szilágyim, Advokátska kancelária Lučenec, Haličská cesta 3200, o zverenie do osobnej starostlivosti, úpravy styku a určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 7P/52/2018-58 zo dňa 30. 11. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom o úprave styku otca s maloletým a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje;
- II. vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého K. V. do osobnej starostlivosti matky, určil otcovi maloletého vyživovaciu povinnosť vo výške 100,- € mesačne od 19. 09. 2018, zameškané výživné od 19. 09. 2018 do 30. 11. 2018 vo výške 336,63 € povolil súd otcovi maloletého splácať v splátkach po 10,- €, upravil styk otca maloletého s maloletým a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu vo výroku o výživnom, okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo zistených výdavkov na maloletého (bod 13. rozsudku okresného súdu), súd zistil osobné pomery matky aj otca (bod 14., 15. dôvodov rozsudku), pričom zistil z vykonaného dokazovania, že otec maloletého v súčasnosti pracuje na polovičný pracovný úväzok ako automechanik vo firme V., s. r. o. s priemerným mesačným príjmom 212,93 €, ktorý nepokrýva jeho výdavky na bývanie vo výške 270,- € mesačne a jeho výdavky na drogeriu, prípadne stravu, ktorú mu zabezpečuje sestra a brat. Odôvodnené potreby maloletého ustálil vo výške 301,58 €, pričom zistil, že dosiať sa otec na výživnom pre maloleté dieťa nepodieľal v žiadnej výške. Pri rozhodovaní okresný súd neprihliadal len na faktický príjem otca, ale aj na jeho objektívne možnosti zárobku vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť a situáciu na trhu práce. Z ÚPVSaR okresný súd zistil, že v mesiacoch september a október boli k dispozícii dve pracovné miesta v odbore otca za ponúkanú pracovnú mzdu 900,- €, resp. 700,- € brutto. Mal tiež za to, že je potenciálna možnosť zamestnania sa otca aj v spoločnosti S. s. r. o., pričom zároveň zistil aj to, že pre pracovnú pozíciu automechanika existuje možnosť zamestnania okolo 249 pracovných pozícií na celom Slovensku. Súd neprihliadol na tvrdenie otca, že u neho zamestnanie mimo okolia Lučenca neprichádza do úvahy, nakoľko by tak nemohol zabezpečovať riadne starostlivosť o maloleté dieťa a pokiaľ by dochádzal, tak to, čo by zarobil by aj

minul na cestovné. Podľa súdom zistenej správy o voľných pracovných miestach v danom regióne sa nachádzajú pracovné miesta vhodné pre otca, pričom nie je neobvyklou skutočnosťou, že zamestnanec ide za prácou aj mimo svojho bydliska. Otec v minulosti pracoval v Rakúsku, kde dosahoval príjem, ktorý mu umožňoval riadne zabezpečovať potreby maloletého dieťaťa, pričom tú skutočnosť, že mu jeho zdravotný stav neumožňoval pokračovať v uvedenom zamestnaní, otec nepreukázal, poukazoval len na vzťahové problémy s partnerkou, cestovanie a až následne na prípadné zdravotné problémy. Mal za to, že pokiaľ otec pred štyrmi rokmi pristúpil k vytváraniu si ďalšej vyživovacej povinnosti už s vedomím existencie skoršej vyživovacej povinnosti voči ďalšiemu maloletému synovi vo výške 100,- € (poznámka odvolacieho súdu - viď rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/81/2014-22 zo dňa 26. 01. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 14. 02. 2015 a ktorým rozsudkom bola schválená dohoda rodičov, ktorou sa zmenil predošlý rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom na maloletého K. V. tak, že došlo k zvýšeniu výživného zo sumy 30,- € na sumu 100,- € mesačne od 01. 05. 2014, pričom ročné výživné za dobu od 01. 05. 2014 do 31. 01. 2015 v sume 630,- € súd povolil otcovi platiť v mesačných splátkach po 50,- € spolu s bežným výživným.), nemôže sa zbaviť povinnosti zabezpečovať výživu v riadnom rozsahu s poukazom na to, že v regióne si nevie zabezpečiť prácu s riadnym príjmom. Otec pri využití svojich subjektívnych vlastností, vzdelania a pracovných skúseností by bol schopný organizovať si svoje pracovné aktivity tak, aby mal reálnu možnosť riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť aspoň v sume 100,- € mesačne. Pokiaľ by súd určil otcovi len minimálne výživné, vzhľadom na jeho situáciu, že jeho príjem z polovičného pracovného pomeru neumožňuje mu určiť vyššiu vyživovaciu povinnosť, presunul by zodpovednosť otca za zdravie a život svojho dieťaťa na matku maloletého dieťaťa, ktorá sa o neho osobne stará spolu so svojou matkou. Pri rozhodovaní teda okresný súd vychádzal z potenciality príjmov otca, vychádzal zo zistenej najnižšej možnej potenciálnej hrubej mzdy u zamestnávateľa v Lučenci 700,- €, ktorú by otec mohol dosahovať aj pri potenciálnom zamestnaní sa mimo regiónu Lučenec, resp. v zahraničí. Súd tiež poukázal na to, že ani vek otca 48 nemôže byť limitujúci, nejedná sa totiž o vek blížiaci sa dôchodku. Čistá mzda otca by tak potenciálne u otca dosahovala sumu 573,- €, z ktorej pri zohľadnení nájomného vo výške 270,- €, výške výživného 100,- € na ďalšie dieťa, ktoré otec taktiež neuhrádza v plnej výške, by bolo v možnostiach otca prispievať na maloletého X v súdom určenej výške 100,- € mesačne.

3. Okresný súd o výživnom pre maloletého rozhodol podľa ust. § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žiaden z účastníkov si ich náhradu neuplatňoval.

4. O úprave styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd rozhodol v súlade s § 36 ods. 1 Zákona o rodine v nadväznosti na § 24 ods. 2 Zákona o rodine tak, ako doposiaľ fungoval, t. j. každý nepárny víkend v mesiaci v dňoch sobota od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 17.00 hod. Zohľadnil pritom tú skutočnosť, že sa jedná o maloleté dieťa vo veku 4 rokov, ktoré nie je navyknuté u otca prespávať a ktoré potrebuje cítiť prítomnosť matky večer pri zaspávaní, keď je všeobecne znížená frustračná kapacita maloletého dieťaťa a dieťa nie je navyknuté byť na noc bez matky.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote otec maloletého dieťaťa, a to proti výroku o výživnom a proti výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Nesúhlasil so súdom určenou výškou výživného, nakoľko sa mu zdá neprímerane vysoká a jeho finančná situácia mu neumožňuje platiť výživné v súdom stanovenej výške. Poukázal na to, že s jeho výdavkami mu vypomáha starší syn, ktorý pracuje v zahraničí a súrodenci, nakoľko jeho príjem nepokryje ani jeho základné životné potreby a na to, že okrem vyživovacej povinnosti na maloletého G. si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému K.. Tvrdil, že v súčasnosti je nezaujím trhu práce o pozíciu automechanika s pribúdajúcim vekom. Namietal tiež, že nemal dostatok času na prípravu svojej obhajoby. Pokiaľ ide o možnosť práce v spoločnosti Adient, s. r. o., uviedol, že táto spoločnosť má dlhodobé voľné pracovné miesta, nakoľko drsné pracovné podmienky spôsobujú, že zamestnanci sa tam striedajú, človek tam vydrží pracovať len krátky čas. Prevažne ide o skupinu mužov od 25 do 35 rokov. Podľa jeho názoru matka maloletého má pracovnú dobu rozvrhnutú na krátky a dlhý týždeň v čase od 07.00 hod. do 18.00 hod. v zimnom období a v letnom do 21.00 hod. a dosahuje príjem cca 500,- až 600,- € mesačne.

6. Pokiaľ ide o výrok rozsudku okresného súdu o úprave styku s prihliadnutím na vek dieťaťa, ako aj dobré citové väzby, navrhol upraviť styk s maloletým každý nepárny víkend v mesiaci nepretržite, teda aj s prespaním. Tvrdil tiež, že súdom určený styk nie je vykonateľný, nakoľko v čase, kedy mal otec

prevziať a odovzdať dieťa matke, táto je v práci. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Kolízny opatrovník maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu, hodnotiac potreby maloletého s prihliadnutím na jeho vek a oprávnené záujmy, považoval výšku výživného určenú súdom za primeranú. Tvrdil tiež, že povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa vedel riadne užiť, pričom na prvom mieste je vždy záujem dieťaťa, ktorý je nadradený nad záujem povinného rodiča. V tejto súvislosti nie je rozhodujúci výlučne iba reálny zárobok, ktorý povinný rodič dosiahne v čase vyhlásenia rozhodnutia, ale tento je potrebné modifikovať s možnosťami rodiča, dané tak jeho vzdelaním, pracovnými skúsenosťami, zdravotným stavom, schopnosťami, pracovnými ponukami, ktoré si môže hľadať aj v iných mestách, pričom otec maloletého nie je v otázke pracovného uplatnenia nijako územne obmedzený. Pokiaľ ide o úpravu styku maloletého dieťaťa, kolízny opatrovník uviedol, že s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa, jeho citové väzby, jeho vývinové potreby, ako i stabilitu prostredia, v ktorom sa má realizovať jeho výchova, upravený styk korešponduje s právom dieťaťa na zachovanie vzťahu k rodičovi, ktorému nebol zverený do osobnej starostlivosti a táto úprava je primeraná k veku maloletého dieťaťa. Doposiaľ realizovaný styk otca s maloletým nezahŕňal i nočné spanie v jeho domácnosti, maloletý je v súčasnosti len útleho veku, pričom doposiaľ nebol zvyknutý na trávenie nocí mimo domu bez prítomnosti matky. Nevidel však prekážku rozšíriť styk o prenocovanie počas víkendov v domácnosti otca v budúcnosti. Súčasnou úpravou je zachovaná primeraná kontinuita výchovného vplyvu otca s prihliadnutím na nízky vek dieťaťa z hľadiska jeho psychomotorického vývoja, ako aj jeho denného režimu. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch žiadal ako vecne správny potvrdiť.

8. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu považovala súdom určenú výšku výživného za adekvátnu potrebám syna. Tvrdila, že otec sa prezentuje ako sociálny prípad s vážnymi zdravotnými problémami a podľa jeho vyjadrení zvädza každodenný boj o prežitie. Ak by bol jeho príjem taký nízky a nedostačujúci na pokrytie základných životných potrieb ako uvádza, tak predpokladá, že by tam nepracoval. Ona zarába toľko, koľko uviedla a dokáže užiť seba a tri deti. Otcovi bolo umožnené stretávať sa s maloletým synom aj pred úpravou styku, nebránila mu v tom, takže nevie, prečo udáva, že styk so synom je nevykonateľný. Syna si berie len víkendy, keď je v práci, nie tie, keď má voľno. Uviedla, že nesúhlasí s prespávaním u otca, a to aj s prihliadnutím na zlý zdravotný stav a finančný stav otca, keďže nevie užiť sám seba, v zmysle pochybností o tom, že by bol schopný užiť aj maloletého syna.

9. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo strany kolízneho opatrovníka uviedla v podstate totožné výhrady, ktoré uviedla aj v písomnom vyjadrení k odvolaniu, ktoré sama podala.

10. Kolízny opatrovník v ďalšom svojom vyjadrení uviedol, že trvá na všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach a rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

11. Matka maloletého v ďalšom svojom vyjadrení, ktoré bolo podané osobne na Okresnom súde Lučenec dňa 01. 04. 2019 uviedla, že trvá na svojom pôvodnom vyjadrení.

12. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia okresného súdu v rozsahu, v ktorom okresný súd rozhodol o výživnom na maloletého K. V. a rozsahu o úprave styku otca s ním. Okresný súd pri rozhodovaní zohľadnil všetky zákonom vyžadované skutočnosti, pri rozhodovaní o výške výživného zohľadnil, či už odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti povinného rodiča, správne neopomenul tú skutočnosť, že je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať taký príjem, z ktorého by bol schopný platiť na maloletého súdom určené výživné, keďže

otcovi nič nebráni zamestnať sa, či už v B. samom, alebo aj kdekoľvek inde na území SR, prípadne aj v zahraničí tak, aby dosiahol príjem, z ktorého by bol schopný výživné platiť. Odvolací súd navyše má pochybnosti o výške skutočného príjmu otca maloletého dieťaťa, a to aj vzhľadom k tej skutočnosti, že Okresný súd v Lučenci rozsudkom č. k. 8P/81/2014-22 zo dňa 26. 01. 2015 schválil Dohodu rodičov, v zmysle ktorej došlo k zvýšeniu výživného na maloletého K. V., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 30,- € na sumu 100,- € mesačne od 01. 05. 2014, pričom pokiaľ došlo k takej zmene pomerov na strane otca maloletého, ako poukazoval v tomto konaní, je nepochopiteľné, že otec maloletého K. dosiaľ nepožiadala o zníženie takto zvýšeného výživného na maloletého K. V..

15. Odvolací súd sa stotožňuje aj s výrokom rozsudku okresného súdu a s jeho dôvodmi aj pokiaľ ide o rozhodnutie o úpravu styku otca s maloletým a v tomto smere odvolací súd len poukazuje na dôvody uvedené v samotnom odvolaní napadnutom rozsudku. Správnosť rozsudku okresného súdu v tomto smere je zdôraznená aj stanoviskom kolízneho opatrovníka maloletého.

16. Odvolanie nesmerovalo do výroku rozsudku okresného súdu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, preto v tomto výroku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

17. Odvolaním síce nebol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania, tento výrok je však závislý od rozhodnutia vo veci samej, a preto odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj tento výrok.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).